

A **Pendakwa Raya lwn Teo Kim San**

MAHKAMAH TINGGI (IPOH) — RAYUAN JENAYAH NO A-06B-4 TAHUN
06

B AZMAN HUSIN PK
6 JUNE 2006

C *Acara Jenayah — Tertuduh ditangkap dan terus digari — Tertuduh tidak diberi amaran — Sama ada keterangan yang diberikan selepas itu boleh diterima sebagai keterangan di sisi undang-undang — Kanun Tatacara Jenayah, s 113*

D *Acara Jenayah — Prima facie — Pembuktian kes — Keterangan saksi-saksi pendakwa bercanggah — Sama ada pendakwaan berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh — Sama ada tertuduh gagal menyangkal anggapan di bawah Seksyen 42(1) Akta Pencegah Rasuah 1997*

E *Undang-Undang Jenayah — Rasuah — Hukuman — Denda yang dikenakan tidak sampai 5 kali ganda jumlah suapan yang diberikan — Sama ada hukuman denda yang di kenakan terhadap tertuduh selari dengan Akta — Akta Pencegah Rasuah 1997, s 11(b) & s 16*

F Tertuduh telah secara rasuah memberikan wang tunai sejumlah RM3,000 kepada SP2, seorang pegawai kanan polis bagi memujuk beliau supaya tidak mengambil apa-apa tindakan dalam kesalahan melindungi pendatang haram Indonesia, suatu kesalahan di bawah s 11(b) Akta Pencegah Rasuah 1997. Beliau telah didakwa di mahkamah sesyen Ipoh dan telah didapati bersalah dan disabitkan. Tertuduh telah dijatuhkan hukuman sebulan penjara dan didenda sebanyak RM10,000.00.

G Pendakwa Raya tidak berpuas hati dengan keputusan itu dan memfailkan rayuan atas alasan denda yang dikenakan tidak sampai lima kali ganda jumlah suapan seperti mana diperuntukkan di bawah Akta Pencegah Rasuah 1997. Tertuduh juga memfailkan rayuan balas terhadap keseluruhan perintah mahkamah sesyen atas alasan pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie terhadapnya kerana terdapat keterangan yang bercanggah oleh saksi-saksi pendakwa.

H **Diputuskan**, mahkamah memerintahkan kes dibicarakan semula di depan seorang hakim sesyen yang lain:

I (1) Walaupun terdapat percanggahan dalam keterangan saksi-saksi pendakwaan namun mahkamah memutuskan bahawa percanggahan tersebut adalah tidak material. Mahkamah berpuas hati bahawa pendakwaan telah membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh. Oleh itu, hakim mahkamah sesyen adalah betul memanggil tertuduh untuk membela diri selepas berpendapat pendakwaan telah membolehkan satu kes prima facie terhadap tertuduh (lihat perenggan 17).

- (2) Walau bagaimana pun hakim mahkamah sesyen gagal menggunakan beban bukti yang betul selepas mendengar pembelaan tertuduh. Hakim mahkamah sesyen sepatutnya menentukan di akhir kes pembelaan sama ada pendakwaan membuktikan kes melampaui keraguan munasabah seperti yang diperuntukkan oleh s 173(m)(i) Kanun Tatacara Jenayah dan juga seperti yang dihuraikan dalam kes *Jaafar v PP* [1998] 4 MLJ 406 (lihat perenggan 17).
- (3) Mahkamah berpendapat adalah lebih adil kepada semua pihak jika mahkamah menggunakan peruntukan s 316(a) Kanun Tatacara Jenayah. Oleh itu, mahkamah memerintahkan kes ini dibicarakan semula di depan seorang hakim sesyen yang lain (lihat perenggan 18).

[English summary]

The accused gave as a bribe to SP 2, a senior police officer, a sum of RM3,000, in order to persuade him not to take any action against him for giving refuge to illegal Indonesian immigrants, an offence under s 11(b) of the Prevention of Corruption Act 1997. He was charged in the Sessions Court in Ipoh and was found guilty of the offence. The accused was sentenced to imprisonment for a term of one month and a fine of RM10,000. Being dissatisfied with the decision, the prosecution filed this appeal on the ground that the fine imposed did not amount to five times the sum of the bribe as provided under the Prevention of Corruption Act 1997. In the meantime, the accused also filed an appeal against the whole of the decision of the sessions court on the ground that the prosecution had failed to establish a prima facie case against him due to the inconsistency in the evidence tendered by the prosecution's witnesses.

Held, court ordered the case to be retried before another sessions court judge:

- (1) Although there were inconsistencies in the evidence of the prosecution's witnesses, the court holds that the said inconsistency was not material. The court is satisfied that the prosecution has established a prima facie case against the accused. Therefore, the sessions court judge was correct in asking the accused to enter defence after having been satisfied that the prosecution has established a prima facie case against the accused (see para 17).
- (2) However, the sessions court judge had failed to apply the correct burden of proof after hearing the defence of the accused. The sessions court judge should determine at the end of the defence whether the prosecution has established the case beyond reasonable doubt as provided by s 173(m)(i) of the Criminal Procedure Code as explained in *Jaafar v PP* [1998] 4 MLJ 406 (see para 17).
- (3) The court is of the view that it would be in the interest of justice to the parties if the court adopts s 316(a) of the Criminal Procedure Code. Therefore, the court directs the case to be retried before another sessions court judge (see para 18).]

Nota-nota

Untuk kes-kes bagi tertuduh tidak diberi amaran, lihat 5(1)*Mallal's Digest* (4th Ed, 2004 Reissue) perenggan 4254-4281.

A Kes-kes yang dirujuk

Jaafar v PP [1998] 4 MLJ 406 (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Akta Imigresen 1959/63 (Akta 155) s 56(1)(d)

B Akta Pencegah Rasuah 1997 ss 11(b), 16, 42(1)

Kanun Tatacara Jenayah ss 173(m)(i), 316(a)

Budiman bin Mohamad (Pendakwa Raya)

(Thevin Chandran & Associates)

C Azman HusinJC:

[1] Tertuduh dituduh di bawah s 11(b) Akta Pencegah Rasuah 1997 di mahkamah sesyen Ipoh seperti berikut:

D

Bahawa kamu pada 12 Ogos 1998 jam lebih kurang 5.30 petang di dalam bilik Ketua Polis Balai, Tanjung Tualang, di dalam Daerah Kinta, di dalam Negeri Perak Darul Ridzuan, telah secara rasuah memberikan wang tunai sebanyak RM3,000 kepada Cif Inspektor Mohd Zorki bin Saad, seorang pegawai kanan polis, Polis DiRaja Malaysia bagi memujuk beliau supaya tidak mengambil apa-apa tindakan dalam kesalahan melindungi pendatang haram Indonesia menurut s 56(1)(d), Akta Imigresen 1959/63 (Akta 155), dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah s 11(b) Akta Pencegah Rasuah 1997 (Akta 575) dan boleh dihukum menurut s 16 Akta yang sama.

E

[2] Tertuduh didapati bersalah dan disabitkan. Tertuduh dihukum sebulan penjara dan didenda sebanyak RM10,000.

F

[3] Pendakwa Raya tidak berpuashati dengan keputusan itu dan memfailkan rayuan atas alasan denda yang dikenakan tidak sampai 5 kali ganda jumlah suapan yang diberikan.

G

[4] Tertuduh juga memfailkan rayuan balas terhadap keseluruhan perintah Puan hakim mahkamah sesyen atas alasan pendakwaan gagal membuktikan kes prima facie terhadapnya kerana terdapat keterangan yang bercanggah oleh saksi-saksi pendakwa.

H

[5] Pendakwaan memanggil tujuh orang saksi:

1. SP1 — Sjn 50865 Ghazali bin Ahmad
2. SP2 — Cif Insp 8483 Mohd Zorki bin Saad
3. SP3 — L/Kpl 99355 Pulidavan a/1 Murugan

I

4. SP4 — Peg. Imigresen Adnan bin Halim
5. SP5 — Kpl 86547 Mohd Akhir CHik
6. SP6 — Insp 13566 Azhri Sidik dan
7. SP7 — SM 506486 Zainal Alam Zainuddin

[6] Menurut kes pendakwa, tiga orang PATI pekerja tertuduh ditahan oleh polis atas kesalahan imigresen di tempat kerja tertuduh. Selepas dihubungi oleh polis melalui telefon, tertuduh telah datang ke balai polis. Tertuduh datang ke balai polis dan bertanya status tiga orang pekerja tersebut. Tertuduh ada menawarkan suapan kepada SP2 RM3,000 dengan meletakkannya ditangan SP2 untuk menyelesaikan kes terhadap beliau kerana melindungi pendatang haram tanpa izin (PATI). Tertuduh ditangkap dan kemudiannya dituduh di mahkamah sesyen Ipoh.

A

B

[7] Selepas mendengar saksi-saksi pendakwa, Puan hakim mahkamah sesyen memutuskan bahawa pendakwaan berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh. Puan hakim mahkamah sesyen berpendapat tiga intipati pertuduhan berjaya dibuktikan:

C

- (i) SP2 adalah seorang pegawai polis atau agen kerajaan pada masa kejadian;
- (ii) Tertuduh secara rasuah memberikan suapan sebanyak RM3,000 kepada SP2 dan
- (iii) Suapan itu diberi sebagai dorongan agar tindakan tidak diambil ke atas tertuduh.

D

[8] Dalam pembelaan, tertuduh mengemukakan seorang saksi sahaja iaitu SD1 beliau sendiri.

E

[9] Menurut tertuduh pada tahun 1998 beliau ada membuat kerja kontrak perabot dan memotong kayu. Beliau memberi kerja kontrak itu kepada sub-kontraktor Yue Wuen. Sub-kontraktor itu membuat kerja potong kayu untuk dijadikan papan dengan upah sebanyak RM98 setan. Sub-kontraktor itu ada pekerja sendiri. Pada tahun itu beliau ada menerima panggilan telefon dari balai polis Tanjung Tualang meminta beliau datang ke balai polis untuk berbincang. Beliau pun pergi ke balai polis itu seorang diri dengan memandu kereta high light. Sesampai di balai polis itu, beliau bertanya siapa yang cari beliau sambil memperkenalkan dirinya sebagai Teo Kim San. Selepas memperkenalkan diri, beliau terus digari. Selepas itu polis bertanya beliau adakah orang Indonesia itu kuli beliau? Beliau jawab tidak. Beliau seterusnya memaklumkan orang Indonesia itu adalah kuli sub-kontraktornya. Kemudian polis memeriksa badan beliau di mana wang tunai RM7,000 ditemui. Menurut tertuduh, wang itu adalah untuk bayaran kepada kerja kontrak. Kemudian SP2 kata hendak selesaikan kes ini dengan RM7,000? Beliau tak setuju. Tertuduh juga tak bersetuju beliau berikan RM3,000 kepada SP2 untuk buat kawan.

F

G

H

[10] Beliau juga tak bersetuju semasa wang itu diberi, terdapat dua orang lagi anggota polis dalam bilik SP2 berada menyaksikan peristiwa tersebut.

[11] Semasa kes pendakwaan, peguam tertuduh mempertikaikan keterangan saksi pendakwa yang bercanggah. Antaranya yang paling penting:

I

- (i) Bila tertuduh ditangkap, tertuduh terus digari dan ketika itulah dikatakan tertuduh memberikan wang tunai RM3,000 kepada SP2. Adalah tidak

- A** mungkin dalam keadaan bergari tertuduh boleh memberikan wang tersebut kepada SP2.
- (ii) Sebelum ditangkap, tertuduh tak diberi amaran dibawah s 113 Kanun Tatacara Jenayah. Oleh itu keterangan yang diberikan selepas itu adalah tidak boleh diterima sebagai keterangan di sisi undang-undang.
- B** [12] Selepas mendengar pembelaan, Puan hakim mahkamah sesyen memutuskan bahawa tertuduh gagal menyangkal anggapan bawah s 42(1) Akta Pencegah Rasuah 1997. Oleh itu beliau memutuskan tertuduh bersalah dan disabitkan. Beliau menjatuhkan hukuman sebulan penjara dan denda RM10,000.
- C** [13] Dalam rayuan, peguam tertuduh menghujahkan bahawa ketika tertuduh ditangkap dia terus digari dan tiada amaran dibacakan terhadap tertuduh. Oleh itu keterangan yang diberikan oleh tertuduh selepas itu adalah 'inadmissible'. Puan hakim mahkamah sesyen bersetuju dengan penghujahan beliau di mahkamah rendah namun Puan hakim mahkamah sesyen masih lagi menerima keterangan
- D** tertuduh selepas itu, meskipun beliau memutuskan keterangan selepas itu adalah 'inadmissible'. Sehubungan dengan itu, selepas digari, tidak mungkin tertuduh boleh memberikan wang yang berada dalam poket seluarnya kepada SP2. Oleh tu beliau menghujahkan bahawa tertuduh wajar dilepaskan dan dibebaskan dan mengenepikan perintah Puan hakim mahkamah seysen. Seterusnya rayuan tertuduh
- E** hendaklah dibenarkan.
- [14] Dalam hujahan balas, Timbalan Pendakwa Raya menghujahkan terdapat tiga keadaan gari iaitu:
- F** (1) Ketika tertuduh datang ke Balai Polis Tanjung Tualang, diberitahu sebab-sebab penangkapan kerana melindungi PATI dan SP2 mengarahkan Kpl Mohd Akhir menggari tertuduh (ms 27 Rekod Rayuan Lampiran 3A)
- (2) Tertuduh merayu kepada SP2 supaya tidak mengambil tindakan ke atas pekerjaanya dan tertuduh bangun dari kerusi datang menghampiri SP2 dan memegang SP2. SP2 mengarahkan tertuduh duduk dan jangan ganggu beliau
- G** dan mengarahkan Kpl Mohd Akhir menggari tertuduh (ms 29 perenggan 1 Rekod Rayuan Lampiran 3A).
- (3) SP2 mengarahkan Kpl Mohd Akhir menggari tertuduh selepas kejadian tertuduh meletakkan wang RM3,000 ke tangan saya (ms 37 Rekod Rayuan Lampiran 3A dalam pemeriksaan semula).
- H** [15] Oleh itu Timbalan Pendakwa Raya menghujahkan bahawa keterangan dan penjelasan oleh SP2 dan disokong oleh SP5 menunjukkan tiada percanggahan material terhadap insiden menggari tertuduh.
- I** [16] Kedua-dua pihak tidak mempertikaikan sekiranya mana-mana pesalah disabitkan di bawah Akta Pencegah Rasuah 1997 hukuman denda yang dikenakan hendaklah lima kali ganda dari jumlah suapan.

PENDAPAT MAHKAMAH

A

[17]

- (1) Pendakwaan telah membuktikan satu kes prima facie terhadap tertuduh.
- (2) Tertuduh digari selepas meletakkan RM3,000 ke tangan SP2. Rujuk keterangan SP2 di ms 37 Rekod Rayuan dan keterangan sokongan SP5 di ms 45 dan 48 Rekod Rayuan (Lampiran 3A).
- (3) Terdapat percanggahan dalam keterangan saksi-saksi pendakwaan. Namun mahkamah memutuskan bahawa percanggahan tersebut adalah tidak material.
- (4) Puan hakim mahkamah sesyen adalah betul memanggil tertuduh untuk membela diri selepas berpendapat pendakwaan telah membolehkan satu kes prima facie terhadap tertuduh.
- (5) Puan hakim mahkamah sesyen gagal menggunakan beban bukti yang betul selepas mendengar pembelaan tertuduh. Puan hakim mahkamah sesyen sepatutnya menentukan di akhir kes pembelaan sama ada pendakwaan membuktikan kes melampaui keraguan yang munasabah (beyond reasonable doubt) seperti yang diperuntukkan oleh s 173(m)(i) Kanun Tatacara Jenayah dan juga seperti yang dihuraikan dalam kes *Jaafar v PP* [1998] 4 MLJ 406

B

C

D

E

[18] Mahkamah berpendapat adalah lebih adil kepada semua pihak jika mahkamah menggunakan peruntukan s 316(a) Kanun Tatacara Jenayah. Oleh itu mahkamah memerintahkan kes ini dibicarakan semula di depan seorang hakim sesyen yang lain.

F

Mahkamah memerintahkan kes dibicarakan semula di depan hakim sesyen lain.

Reported by Ashgar Ali Ali Mohamed

G

H

I